

Konsekvensen af de regler, vi har i dag, er, at mange handicappede og unge forsørgere, herunder særlig de enlige, ikke kommer ordentligt og tidligt i gang med deres uddannelse. En del af de handicappede og forsørgere opsamles heldigvis senere af revalideringssystemet, der gør dem i stand til at gennemføre en uddannelse på et rimeligt økonomisk grundlag.

Socialdemokratiet finder grundlæggende, at SU-systemet burde kunne rumme både handicappede og forsørgere. Vi har en pligt til at sikre, at handicappede ligestilles med hensyn til muligheder, og vi opfatter det som spild af gode ressourcer, at unge mødre og fædre fravælger uddannelse på grund af ringe økonomiske forudsætninger.

Derfor støttede Socialdemokratiet også forslaget om at sikre handicappede en ordentlig SU finansieret over sættsmidlerne, og derfor fremsatte Socialdemokratiet tidligere i år et SU-forslag, der havde som hovedformål at fordoble SU'en for enlige studerende med børn og en halv gang mere SU for samlevende studerende med børn.

En række beregninger fra Undervisningsministeriet viste, at vores forslag kunne finansieres, bl.a. ved, at mange forsørgere fremover ville vælge SU frem for revalidering, ligesom man kunne forestille sig en række afledte besparelser på forskellige aktiveringsområder.

Det har været interessant at opleve, at også en række organisationer, bl.a. Mødrehjælpen, har peget på, at netop den effekt ville slå igennem.

Endelig skal man måske påpege over for regeringspartierne, der lægger så stor vægt på økonomien i et og alt, at der jo også er en økonomisk gevinst ved, at der er et ordentligt forsørggrundlag for studerende med børn, i og med at det faktisk er den gruppe, der oftest falder fra uddannelsessystemet.

I efterårets forhandlinger om SU valgte regeringen at spille ud med en omvendt pengemaskine, hvor den årlige regulering af SU'en skulle skæres ned. Ja, guleroden var, at der ville komme mindre forbedringer for nogle studerende.

Der var en god grund til at afvise regeringens finansieringsforslag, der bare 5 år ud i fremtiden ville have udhulet SU-systemet med 300 mio. kr., der ville ryge direkte i finansministerens kasse til billigere øl, veje og de ufinansierede skattelettelser.

Socialdemokratiet gik til forhandlinger med det ene formål at sikre forbedringer og ikke en pengemaskine. Særlig ville vi sikre forbedringer for forsørgere og de handicappede. Det stod

imidtledt allerede tidligt klart, at en række af de øvrige forslag, vi havde lagt frem, ikke kunne komme på bordet. Jo flere møder vi deltog i, desto klarere stod det, at regeringen hver gang vendte tilbage til sine egne forslag, sin egen finansiering og hver gang afviste både yderligere nye forslag og finansieringsforslag.

Strategien var altså åbenbart lagt. Forhandlingerne skulle bryde sammen, og oppositionen skulle udstilles som nogle asociale bæster, der ikke ville hjælpe de handicappede og de enlige forsørgere.

I sidste øjeblik blev der trukket andre penge ind i forhandlingerne, som reddede forslaget om SU til de handicappede, men herefter lukkede ministeren forhandlingerne. Pressemeddelelserne var jo skrevet og blev sendt ud.

Tilbage står de enlige forsørgere som taberne i regeringens politiske, taktiske spil, og det kan vi ikke være bekendt.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det næste ordfører, det er fru Louise Frevert.

Louise Frevert (DF):

Ganske vist er forespørgslen stillet til regeringen, men når vi nu ikke er enige med regeringen i alt, er det vigtigt for Dansk Folkeparti også at give sit besyv med i denne fornuftige debat.

Dansk Folkeparti har just indgået forlig med de andre forligspartier om tillægsstipendium til studerende med handicap, og det synes vi er et fint forlig, fordi de handicappede bliver trukket ud at deres stigmatiserede situation og kan få et økonomisk grundlag, så de kan vælge en uddannelse på SU på lige fod med andre.

Nu er det jo sådan i politik, og det ved vi alle, at man jo desværre ikke kan få det hele, og det skal da ikke være nogen hemmelighed, at vi fremover vil arbejde på at gøre kårene mere lempelige for studerende, der er forsørgere.

Det lykkedes desværre ikke i denne omgang, men vi vil da se med positive øjne på et forslag, der bl.a. kunne indebære, at alle partier i forligskredsen ville være enige, og at man som tidligere foreslået måske kunne gå ind og røre ved reguleringen. Det kunne som sagt ikke lykkes i denne omgang, men måske på et andet tidspunkt.

I Danmark har vi et af verdens bedste uddannelsessystemer. Vi har uddannelse på et højt niveau og af en uforlignelig standard. Det er en af Dansk Folkepartis kæpheste, at uddannelsessy-